

Sygn. akt V KO 89/17

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 14 grudnia 2017 r.,
w sprawie wnioskodawcy **M. P.**,
wniosku złożonego przez wnioskodawcę,
o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...],
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ko [...],
na podstawie art. 113 § 1 k.p.s.w. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2
k.p.k. w zw. z 429 § 1 k.p.k.

zarządził:

odmówić przyjęcia wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ko [...], oddalono wniosek M. P. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne ukaranie w sprawie Sądu Rejonowego w K. o sygn. akt X W [...].

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa [...], po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez wnioskodawcę M. P. i jego pełnomocnika, utrzymał w mocy ww. wyrok Sądu Okręgowego w K..

W pismach datowanych na 2 i 29 sierpnia 2017 r. M. P. wniósł o wznowienie postępowania w ww. sprawie, wskazując jako przesłankę wznowienia okoliczność, że podczas rozpoznawania jego wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie Sądy nie dysponowały wyrokiem w sprawie Sądu Rejonowego w K. o sygn. akt

X W [...], co było niezbędne przy ustaleniu faktycznej szkody. Stanowisko to wnioskodawca poparł w piśmie z dnia 24 października 2017 r.

Rozważyć należy, co następuje.

Wniosek M. P. o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny z mocy ustawy, w związku z czym odmówiono jego przyjęcia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, a na co słusznie również wskazał Sąd Apelacyjny w [...], że wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie trafnie był rozpoznawany w oparciu o stosowne przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 114–116), a materialnoprawną podstawą roszczeń o odszkodowanie i zadośćuczynienie w sprawach o wykroczenia autonomicznie reguluje przepis art. 114 § 1 k.p.s.w. Ponadto u podstaw rozpoznania wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niesłuszne ukaranie legła pierwotna „sprawa o wykroczenie”, a nie „sprawa o przestępstwo”. W takiej sytuacji ewentualnych podstaw do wznowienia postępowania należałoby poszukiwać nie na gruncie Kodeksu postępowania karnego, lecz na gruncie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Zgodnie natomiast z art. 113 § 1 k.p.s.w., „postępowanie sądowe, prowadzone w trybie określonym przez przepisy rozdziałów 11-16 oraz działu X niniejszego kodeksu, zakończone prawomocnym orzeczeniem, może być wznowione na wniosek strony, a gdy ustawa to przewiduje - z urzędu. Do wznowienia tego stosuje się odpowiednio przepisy art. 540-542, art. 544 § 2 i 3 oraz art. 545-548 Kodeksu postępowania karnego”. Powołany przepis precyzuje zatem przedmiot wznowienia w postępowaniu wykroczeniowym. W doktrynie – w przeszłości – wyrażono pogląd, że w sprawach o wykroczenie wznowienie odnosi się tylko do prawomocnie zakończonego postępowania sądowego w kwestii objętej orzekaniem, tj. rozstrzygnięciem o odpowiedzialności za wykroczenie (art. 2 § 1 k.p.w.) lub w kwestii odszkodowania za niesłuszne ukaranie bądź zatrzymanie (rozdział 20 k.p.w.), a więc w przedmiocie procesu, którego dotyczy ten kodeks (zob. T. Grzegorzczak, *Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz*, LEX 2012, art. 113, teza 2). Pogląd ten był jednak aktualny na gruncie poprzedniego brzmienia art. 113 § 1 k.p.s.w. (do dnia 1 lipca 2015 r.). Obecny charakter § 1 art. 113 k.p.s.w. przesądza o tym, że nie jest dopuszczalne wznowienie postępowania w przedmiocie odszkodowania

za niesłuszne ukaranie lub zatrzymanie. Brak bowiem w tym przepisie wyraźnego wskazania na rozdział 20 k.p.s.w. (A. Sakowicz (red.), *Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz*, Warszawa 2018, art. 113).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia pozostałych braków formalnych, wobec jego niedopuszczalności z mocy ustawy.

aw